

اهمیت وحدت در نهج البلاغه/2

گروه اندیشه [خبرگزاری تقریب](http://www.taghrib.org): هر زمان مسلمانان در تاریخ متفق و متحد بوده اند دارای قدرت و عظمت و شوکت بوده اند و هر زمان که تفرقه و نفاق در میان آنها افتاد شکست خورده اند. جدا شدن از توده های جمعیت مسلمین، و به تعبیر دیگر انزوای اجتماعی، یکی از انحرافات فکری و اعتقادی و عقیدتی است، افراد منزوی به زودی گرفتار تخیلات خود برتر بینی می شوند و چنین می پندارند که موجودی برترند و مردم باید در برابر آنها تعظیم کنند و چون چنین عکس العملی از مردم نمی بینند آتش بدبینی و سوء ظن و کینه و عداوت در دل آنها روشن شود.

نگاه امام علی(ع) به موضوع وحدت، نگاهی راهبردی و اساسی است که از عمق عشق و علاقه ایشان به پیامبر(ص) و تداوم حیات دین و امتش برمی خیزد. ایشان تداوم خط اسلام و مسلمانی را به عنوان یک اصل اساسی و مهم، سرلوحه فعالیت های خویش قرار داده

بود و با تمام وجود و تا آخرین لحظه عمر خویش به هر آنچه این مهم را تحقق می بخشد، اهتمام ویژه داشت و حتی لحظه ای از این مهم غفلت نورزید.

لذا [خبرگزاری تقریب](#) تلاش دارد، فرمایشات امام علی(ع) در خصوص وحدت و اهمیت آن را منتشر کند:

علی علیه السلام با الهام از پیام قرآن می فرماید:

«إِنَّ الشَّيْطَانَ يُوَسِّسُ لَكُمْ طُرُقَهُ وَ يُرِيدُ أَنْ يَحِلَّ دِينَكُمْ عُقْدَةً عُقْدَةً وَ يُعْطِيَكُمْ بِالْجَمَاعَةِ الْفُرْقَةَ وَ بِالْفُرْقَةِ الْفِتْنَةَ؛
همانا شیطان راههای خود را به شما آسان جلوه می دهد تا گره های محکم دین شما را یکی پس از دیگری بگشاید و به جای وحدت و هماهنگی، پراکندگی را به شما بدهد و در پراکندگی شما را دچار فتنه گرداند.»